

Проф. др Валентин Ђонов

Проф. др Валентин Ђонов је редовни професор и директор Института за Анатомију Универзитета у Берну, Швајцарска. Рођен је у Видину (Бугарска) где је завршио медицински факултет. Након завршених студија медицине, одлази на усавршавање у Швајцарску. После неколико година ангажовања на Клиници опште хирургије, неурохирургије и урологије Клиничког вендра у Берну, започиње своју истраживачку каријеру на Одељењу за клиничка истраживања Универзитета у Берну. Убрзо постаје асистент на Одсеку за молекуларну биологију и објављује велики број научних радова у водећим светским часописима из области молекуларне медицине, због чега, као најбољи млади истраживач Универзитета у Берну, добија престижну награду фондације Сан Салваторе. Након завршене докторске дисертације постаје доцент, а неколико година касније и ванредни професор за уже научне области Анатомија, Хистологија и ембриологија Института за анатомију, Универзитета у Берну. У звање редовног професора изабран је 2007. године када постаје и директор Института за Анатомију у Фрајбургу, Швајцарска. Исте године за свој научно-истраживачки рад добија грант Универзитета из Јерусалима. Директор Института за Анатомију Универзитета у Берну постаје 2010. године. Овим институтом успешно управља до данашњих дана као руководиоца десетине научно-истраживачких пројеката финансираних од стране Швајцарске националне фондације за науку, међународних истраживачких организација и фармаколошких компанија.

Проф. др Валентин Ђонов је аутор више од 250 научних радова објављених у водећим светским часописима, публиковао је велики број поглавља у књигама рецензираних светских издавача. Проф. Ђонов је један од најцитиранијих истраживача у области васкуларне биологије у Европи. Радови проф. Ђонова су цитирани више од 14.000 пута. Хиршов индекс проф. Ђонова (h-index) је 61. Био је ментор 70 докторских дисертација, мастер теза и дипломских радова. Само током последњих 5 година био је ментор 8 докторских дисертација, 6 мастер теза и 16 дипломских радова.

Истраживачки тим предвођен проф. Ђоновим је први описао улогу и значај интусусцептивне ангиогенезе у ембрионалном развоју ткива, у инфламацији и туморогенези. У последњих неколико година, у фокусу научно-истраживачког рада проф. Ђонова је терапијски потенцијал микро-зрачне радијационе терапије (енгл. *Microbeam radiation therapy*) у лечењу малигнух болести. Претклиничка истраживања научног тима проф. Ђонова јасно указују да микро-зрачна радијациона терапија ефикасно уништава малигне ћелије, спречава раст и прогресију тумора уз очување околног здравог ткива мењањем васкуларизације тумора и модулацијом анти-туморског имунског одговора.

Истраживачи из великог броја земаља (Швајцарске, Немачке, Србије, Бугарске, Румуније, Кеније) који су своје пост-докторско усавршавање имали у лабораторији проф. Ђонова (међу којима је и проф. др Владислав Воларевић, редовни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу) су данас успешни научници, професори Универзитета и руководиоци научно-истраживачких центара у Европи и свету.

Проф. Ђонов је добитник бројних признања за свој научни рад међу којима се истиче „Златна ловорова грана” – највише признање бугарског министарства спољних послова коју је добио за развој швајцарско-бугарских односа у области медицине и биомедицинске науке. Изабран је за доктора године у Бугарској 2021. године и почасног доктора наука Универзитета у Софији 2022. године. Поред научно-истраживачког рада, проф. Ђонов се интензивно бави и хуманитарним радом због чега је 2021. године проглашен за почасног грађанина његовог родног града Видина.

Проф. Валентин Ђонов више од десет година има интензивну научну сарадњу са наставницима Универзитета у Крагујевцу (проф. др Владиславом Воларевићем и проф. др Ненадом Филиповићем) која се огледа у реализацији неколико заједничких међународних научних пројеката и више од 40 заједничких научних радова објављених у водећим светским часописима. Проф. Ђонов је искрен пријатељ Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу. Иницирао је потписивање уговора о међународној сарадњи Универзитета у Берну и Универзитета у Крагујевцу. Донирао је мноштво хемикалија, ћелијских линија и вредну канцеларијску опрему Универзитету у Крагујевцу. Велики број младих истраживача Факултета медицинских наука усавршавао се и истраживања за своје докторске дисертације реализовао у лабораторији проф. Ђонова.